

(Следва на 2 стр.

НЯКОГА

Спомени
от Георги РИБАРОВ

(сега Първомайци) бяха донесли с червена боя лъва на моста на река Янтра и за какаха червено знаме на жд депо.

Всичко това не можеше да не повдигне духа на работниците и останалото население, да им покаже, че няма такава сила, която да спре борбата за по-светъл живот.

Полицията побесня. Тя правеше всичко възможно, за да помрачи празника на трудещите се. Бяхме арестувани около 30 другари, между които много младежи.

Какво беше в полицията с обикновени думи не мога да предам. Който е минал оттам, той най-добре знае. Седмично ние престояхме в участъка в Горна Оряховица и оттам в „Обществена безопасност“ в Търново. Подложени бяхме на какви ли не инквизиции и побици. Караха ни да пишем печатни букви, за да могат да допат нещо. Но всичките им усилия отидоха напразно. Никой от нас не издаде нищо.

Излязохме от полицията още повече възмъжали, укрепнали в борбата. Бяхме горди, че и ние като войници на Партията сме помогнали за делото. С нейното име, за делото на народа ние бяхме готови на всичко.

И много от монте другари пренебрегнаха своите лични интереси, дадоха по-високо наскъпото — живота си — за свободата на народа.

Нашият
РЕПОРТАЖ

СКРИЛАТА НА КОСМИЧЕСКАТА ПРОЛЕТ

Дале им
сърце
и ръце

През май миналата година на строежа на ТЕЦ — Горна Оряховица пристигна млад мъж, среден на ръст, с кестенява коса, скуесто, но весело лице и сини очи, дъхачи топлата и човешка усмивка.

Строителите и монтажниците мигом го наобиколиха и сърдечно почнаха да се ръкуват.

— Спасиба, спасиба! — отговаряше развълнуван от щастливата среща необикновеният гост.

Кой е, откъде и защо бе дошел тук този съветски гражданин? Повечето от монтажниците обаче познаваха и очакваха специалиста по котелни инженер Юрий Александрович.

През октомври 1959 година ръководството на Барнаульский завод за котли в Сибир, където Александрович работи като инженер, го изпраща за представител и специалист в България по монтажа на световното оборудване в ТЕЦ „Марица — изток“. Там под негово ръководство бързо почва да расте най-големият на Балканите котел с мощност 220 тона пара в час. Със застрояването и на нашата ТЕЦ, чийто машини и котли са пак от братския Съветски съюз, Александрович поема монтажа им.

Той бе особено щастлив, че тук намери другари, с които работил и обучавал, а монтажниците се радваха, че им идва не само добър специалист но и прекрасен човек. В продължение на пет месеца, макар че биваше ту на ТЕЦ „Марица“, ту на нашата ТЕЦ, той беше не само ръководител, а в повечето случаи и обикновен монтажник. Учете, съветваше — на всички и във всички помагаше до късни нощи, а понякога осмиваше върху кордуса на първия котел Енергичен, утин и до безкрайност шедър в предаване на своя богат спит.

На 10 октомври 1960 г., когато стотиците строители и гости застанали в тръпно очакване пред огромните предвения на котлоагрегата, се питаха и поглеждаха тревожно дали ще бъде запален, съветският специалист до кръст във вода, облян в пот, извършваше последните приготовления. След като всичко бе безупречно натъмено, така, както сам той обича, се показа и заслиза по стълбите.

— Всю в парядке! — широк и топло по руски се усмихна той и сърдечно се ръкува със секретаря на Окръжния комитет на БКП Димитър Стойков.

Радостта на всички бе голяма, когато Юрий и другарят Стойков запалиха котела.

Куминът на Централата задимя. Но до първия котел растеше втори. За много по-кратко време монтажните бригади на И. Патаричев, Д. Пашанов и Стойков Янев, под ръководството на инж. Александрович — Юрката, както всички го наричат, завършиха монтажа на ф-ка „3. Мавриков“ — В. Търново.

В дните пред Първи май вторият котел бе пуснат в експлоатация. При мощност тридесет и девет атмосфери, достигна четиридесет и три. Тази победа бе озаглавена тържествено. Изпълнил своя дълг добросъвестно, съветският специалист се раздели с колектива, обиспан с благодарност и признание.

В нашата ТЕЦ той остави душата и сърцето на своя народ. А на монтажниците ни, както сам ръководителят И. Кацарски и Г. Анашев казват — даде ръце, похватност и умение!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

тажниците се радваха, че им идва не само добър специалист но и прекрасен човек. В продължение на пет месеца, макар че биваше ту на ТЕЦ „Марица“, ту на нашата ТЕЦ, той беше не само ръководител, а в повечето случаи и обикновен монтажник. Учете, съветваше — на всички и във всички помагаше до късни нощи, а понякога осмиваше върху кордуса на първия котел Енергичен, утин и до безкрайност шедър в предаване на своя богат спит.

На 10 октомври 1960 г., когато стотиците строители и гости застанали в тръпно очакване пред огромните предвения на котлоагрегата, се питаха и поглеждаха тревожно дали ще бъде запален, съветският специалист до кръст във вода, облян в пот, извършваше последните приготовления. След като всичко бе безупречно натъмено, така, както сам той обича, се показа и заслиза по стълбите.

— Всю в парядке! — широк и топло по руски се усмихна той и сърдечно се ръкува със секретаря на Окръжния комитет на БКП Димитър Стойков.

Радостта на всички бе голяма, когато Юрий и другарят Стойков запалиха котела.

Куминът на Централата задимя. Но до първия котел растеше втори. За много по-кратко време монтажните бригади на И. Патаричев, Д. Пашанов и Стойков Янев, под ръководството на инж. Александрович — Юрката, както всички го наричат, завършиха монтажа на ф-ка „3. Мавриков“ — В. Търново.

В дните пред Първи май вторият котел бе пуснат в експлоатация. При мощност тридесет и девет атмосфери, достигна четиридесет и три. Тази победа бе озаглавена тържествено. Изпълнил своя дълг добросъвестно, съветският специалист се раздели с колектива, обиспан с благодарност и признание.

В нашата ТЕЦ той остави душата и сърцето на своя народ. А на монтажниците ни, както сам ръководителят И. Кацарски и Г. Анашев казват — даде ръце, похватност и умение!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Последните прегледи, центрования и проби в новата предачница на фабрика „В. Мавриков“.

ни го наричат, завършиха монтажа му в началото на април. В дните пред Първи май вторият котел бе пуснат в експлоатация. При мощност тридесет и девет атмосфери, достигна четиридесет и три. Тази победа бе озаглавена тържествено. Изпълнил своя дълг добросъвестно, съветският специалист се раздели с колектива, обиспан с благодарност и признание.

В нашата ТЕЦ той остави душата и сърцето на своя народ. А на монтажниците ни, както сам ръководителят И. Кацарски и Г. Анашев казват — даде ръце, похватност и умение!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

Името му никой не ще забрави. И не само заради делата му, но и за това, че то е близко до името на първия космонавт в света Юрий Алексеевич Гагарин. Нашия Юрка зоват Юрий Александрович! Колко близко! Колко точно — по космически, по съветски, по братски!

ще останат на работа в новата предачница на ф-ка „3. Мавриков“ — В. Търново. Сега е пролет. Монтажът на машините — един мах на космическата пролет — вече привършва. После ще последват нови махове, с които нашата Родина ще полети с още по-голям устрем към комунизма.

Пролетта първата космическа пролет, стегна редите и на рационализаторите. Във ф-ка „Победа“ — В. Търново се развихри творческата мисъл. Започна надпревара — благородна и полезна.

— Хей, Стефан, Пъдарев, какво си се ядосал пак? — Ще се ядосам зери! — сойва се Стефан. — Срам ме е! Сериозно производство, стотици гардероби за износ, а изработваме цинковите на чекмеджетата на ръка! Ето ви предложение за цинкмашина! — Браво-о, Стефан! — отвърнаха дружно всички.

Но това не бе единственото предложение. Така се роди и апаратът за висковолтажно фурниране на колоните на гардеробите за износ, дело на рационализаторите инж. Розин Русанов и електротехника Димитър Петков.

Колективът на ф-ка „Победа“ си е поставила задача за 1961 г. да даде 50 рационализаторски предложения, от които да бъдат внедрени 20 с икономически ефект 250,000 лева.

Тенат бързо дните. И на пук на всичко през два, през три дни се късат ремъците на бързоходните машини. „Повече така не може!“ — рекоха си Стефан Пъдарев и Стоян Атанасов. Заплетнаха се и изработиха първите у нас безконечни тънки гумирани ремъци. И не по два-три дни, а по два три месеца изтрайват те.

Рационализаторската бригада в състав: Стефан Пъдарев, инж. Розин Русанов, Димитър Петков и Цоню Недялков разреши въпроса и за автоматично зареждане на пистолета на шприцмашината.

Колектив от рационализатори: Христо Иванов, Станчо Пишманов, Недялко Петков и Йордан Колев предложи да се премахне операцията „повтаряне“ при полирането, като тази операция се извършва само от един работник. Подобрява се качеството, увеличава се производителността на труда. 91,251 лева годишен икономически ефект!

За Първи май колективът на фабрика „Победа“ рапортува: 30 рационализатори в предприятното; за четиримесечното 40 рационализаторски предложения, 13 внедрени; икономически ефект 210,000 лева. Това е нашият принос в борбата за осъществяване обещанието на окръга за 1961 година — внедрени рационализации с икономически ефект 10,000,000 лева.

С топла усмивка ще посрещнат раздънването на машините Иван Кабакчиев, Филип Иванов, Йордан Радев, които

ремидите. Макар че съм на 67 години, го свое желание работя в стопанството като зайцевъд. В края на миналата година нашето стопанство закупи 314 зайца от породите „Велика“ и „Чинчил“. До края на годината съм обещал да ги увелича на 1,000. Приятна работа е зайцевъдството, особено за по-възрастните кооператори.

Никога не съм мислил, че аз бившият ратай, възрастният кооператор, ще имам възможност да се изкажа чрез вестника. Много ми се иска да отпратя първомайски привети на всички кооператори в окръга Стоян Ламбев Стоев

кооператор от с. Морча

Всичка сбирка на рационализаторската бригада — Стефан Пъдарев, инж. Розин Русанов, Димитър Петков и Цоню Недялков — ражда ново предложение...

Всичка сбирка на рационализаторската бригада — Стефан Пъдарев, инж. Розин Русанов, Димитър Петков и Цоню Недялков — ражда ново предложение...

Всичка сбирка на рационализаторската бригада — Стефан Пъдарев, инж. Розин Русанов, Димитър Петков и Цоню Недялков — ражда ново предложение...

Всичка сбирка на рационализаторската бригада — Стефан Пъдарев, инж. Розин Русанов, Димитър Петков и Цоню Недялков — ражда ново предложение...

Всичка сбирка на рационализаторската бригада — Стефан Пъдарев, инж. Розин Русанов, Димитър Петков и Цоню Недялков — ражда ново предложение...

ДУМАТА НИ Е ТВЪРДА

ИВАН ДОНЧЕВ е млад, но опитен тракторист. Миналата година той пръв между всички механизатори в ТКЗС „В. И. Ленин“ в с. Д. Оряховица приложи комплексна механизация при отглеждането на царевичата и постигна много добри резултати. Основаният си на тях, тази година той даде нови обещания. Но нека Дончев сам разкаже за работата си:

КАТО ТРАКТОРИСТ имам дългогодишна практика, но обичам работата си. Миналата пролет засях в местността „Садина“ в с. Върбица 700 декара царевича по квадратно-гнездовия начин. Реших да приложя комплексна механизация при отглеждането й. Посевът поникна редовно и се очертаха правилни квадрати. Окопах почвата двукратно в две посоки и един път еднопосочно. Кооператорите само разрешиха растенията и прибраха реколтата. При план да получим по 334 кг от декара, ние прибрахме по 444 кг зърно от декара. Себестойността на един килограм царевича се намали на 22 стотинки.

Тези успехи ме обнадееха. В навечерието на Първи май завърших сеитбата по квадратно-гнездовия начин на 1,200 декара царевича. От тях 800 декара ще отгледам, като приложя комплексна механизация. Заделили сме 240 декара, за които ще положим специални грижи. Предвидили сме да получим по 1,000 кг зърно от декара. Дали сме твърда дума и ще устоим на нея?

Д. Габровски

НЕ МИ ХАРЕСВА, когато човек говори за себе си. Схващам го като хвалба. Но не мога да не споделям външната си пред големия празник. Първи май това е най-светият ден за нас, работниците. И аз се чувствавам особено щастлив, защото мога да работя, да уча, да се развивам, да участвам в работата на кооператора.

Ето какво ни разказа той:

КАТО ТРАКТОРИСТ имам дългогодишна практика, но обичам работата си. Миналата пролет засях в местността „Садина“ в с. Върбица 700 декара царевича по квадратно-гнездовия начин. Реших да приложя комплексна механизация при отглеждането й. Посевът поникна редовно и се очертаха правилни квадрати. Окопах почвата двукратно в две посоки и един път еднопосочно. Кооператорите само разрешиха растенията и прибраха реколтата. При план да получим по 334 кг от декара, ние прибрахме по 444 кг зърно от декара. Себестойността на един килограм царевича се намали на 22 стотинки.

Тези успехи ме обнадееха. В навечерието на Първи май завърших сеитбата по квадратно-гнездовия начин на 1,200 декара царевича. От тях 800 декара ще отгледам, като приложя комплексна механизация. Заделили сме 240 декара, за които ще положим специални грижи. Предвидили сме да получим по 1,000 кг зърно от декара. Дали сме твърда дума и ще устоим на нея?

Д. Габровски

НЕ МИ ХАРЕСВА, когато човек говори за себе си. Схващам го като хвалба. Но не мога да не споделям външната си пред големия празник. Първи май това е най-светият ден за нас, работниците. И аз се чувствавам особено щастлив, защото мога да работя, да уча, да се развивам, да участвам в работата на кооператора.

Ето какво ни разказа той:

КАТО ТРАКТОРИСТ имам дългогодишна практика, но обичам работата си. Миналата пролет засях в местността „Садина“ в с. Върбица 700 декара царевича по квадратно-гнездовия начин. Реших да приложя комплексна механизация при отглеждането й. Посевът поникна редовно и се очертаха правилни квадрати. Окопах почвата двукратно в две посоки и един път еднопосочно. Кооператорите само разрешиха растенията и прибраха реколтата. При план да получим по 334 кг от декара, ние прибрахме по 444 кг зърно от декара. Себестойността на един килограм царевича се намали на 22 стотинки.

И СЕГА

Сега е друго

ОТИДОХМЕ при бригадира на строителна бригада в Търново Петър Гевеков.

— Бай Петре, откога работиш в строителството? — попитахме го ние.

— Като чирак, — заразказава той, — започнах още от малък с нашенските майстори. След дълго чиракуване овладях строителната професия, която и досега непрекъснато упражнявам.

— Как се отнасях с вас по-рано? — Преди, нас никой не ни зачиташе за нещо. Нямахме ни квартири, ни добра храна — спяхме из мазите и плевниците. Като безработни обикаляхме седмични наред за работа. Предприемачите ни лъжеха. Когато ни приемираха на работа, те заявяваха, че ако искаме обществени осигуровки, да си търсим другаде работа. А къде можехме да я намерим! Като се разболееш — няма отпуски по болест, защото не ти е платена осигуровката. Пад-

не ли някой от постройката, някой не се грижи за него. А сега е друго. Храним се в добре обзаведен стол, дава ни се облекло, има обществения. Нашата Партия ни уважава и пени. Най-добрите се излъчват за ударници. Аз, например, съм бил много пъти ударник.

— Как вашата бригада изпълнява поставените задачи? — Ние винаги сме преизпълнявали задачите. В чест на Първи май моята бригада поема задължение да се бори за зването „Бригада за образцов социалистически труд“. И ще го извоюва. За доброто справяне със задачите помагаме и постоянната ни грижа за обучението на новите работници.

През последните години аз съм обучил много майстори. При нас съществува практиката при всеки майстор да има прикрепен един нов работник. III разряд, който за 7—8 месеца усвоява строителната професия.

Др. Велев

ТЪКАЧНАТА ЧЕСТИТИ

Млъкнаха във цеха днес машините, своя бляг и вретената спряха, за да дремне и под тая стряха устремът на нашите години.

Леко е открехнал длан прозореча, може би нарочно, за да влезе празничният розов слънчев резен, синята къделка на простора...

В залата, от слънцето пригалена, влезе пролетта със леки тръпки, влезе и с едва дочути стъпки възрастна тъкачка с китка алена.

Няма я усмивката в очите й. Спря се тя до своя стан, пристъпи, леко вдигна китчицата скъпа, сложи я и празника честити.

Никой недочу това честитене. Становете уморени спяха. А навън от тая тиха стряха блискаше се празнична възхита.

Илия Н. ОНОВ

За извоюване званието „Бригада за образцов социалистически труд“ се бори и бригадата на Никола Стефанов. На снимката: Бригадирът Стефанов и работниците Йордан Славчев и Атанас Дончев монтират завоинищски механизъм на транспортна лента.

ПРОЛЕТТА НА ЗАВОДА

Бригадата на Марин Величков е носител на званието „Бригада за образцов социалистически труд“. Снимки: Ив. Воденичаров

В СЕКИ СТОПАНИН се стреми неговият дом да бъде добре подреден, да се отличава от другите.

Така е и с машиностроителите от ДМЗ „Червена звезда“ — гара Дебелец. Един млад колектив влага всичко, за да бъде неговият роден дом обречен, да стане заводът красивец. Трудово напрежение, И ведно с него в предимските дни работниците дават много доброволни дни за почистване и разкриване на завода. Починът за създаване на образцов завод е обхванал всеки работник.

Голямо внимание беше отделено за подобряване на леярния цех. Доскоро тук имаше много неуредени неща. Сега вече много от процесите са механизирани. Пуснат е в действие колегрантът. А за износването на формовачната пръст и внасянето на готовата смес за отливки е инсталирана

транспортна лента. С това се постига голяма икономия на труд и време.

Със сили на конструкторите и технолозите на доброволни начала е построена втора вагранка. Създадох се условия за увеличаване на формовачната площ в леярния цех.

Усилията на целия колектив сега са насочени към по-скорошното завършване на шлюсено-монтажния цех. Той ще бъде оборудван с най-новата техника. А това несъмнено ще увеличи производителността на труда, ще снижи себестойността на продукцията.

В югоизточния край на заводския двор вече е построена сградата на кислороднобавната инсталация. Сега там се монтират машините. Преди няколко дни с усилията на трудовия колектив от завода беше докарана студена вода, която ще подхранва кислородобива, басейните и чешмите.

Много неща са направили вече работниците със свои сили. Някои от тях са гордост за колектива.

ПО-РАНО ТУК е било леярна. Сградата е била опущена, подът застлан от пепел и сажди. Така говорят работниците. Но всеки, който сега влезе в кокетния дом, никога не ще повярва, че същата тая сграда е превърната в лечебно заведение. Подът в хола е застлан с мрамор, а с паркет — стайте. Работниците стъпват по килими. Сам в приказките по-рано се говореше за такова преобразяване. А всичко е станало преди година и е било направено със силите на колектива.

И никой не мисли вече, че девизът на здравните работници „Един болен по-малко — един машиностроител повече“ е празна приказка.

А паркът пред административната сграда! Нали доскоро

тук бе също разхвърлено — железата, дърветата и какво ли не още! Кой сега направи тия хубави алеи, кой посади липичките, розите? — Работниците. Те ще почиват в него.

Никой не пожали почивката си и при прокопанането на канала за телефонна линия от селото до завода.

А волейболното игрище? Нали тук сега през свободното си време много млади работници намират приятно занимание?

И с какво въодушевление говори всеки работник за това какво ще бъде заводът след година-две! Никой вече не се съмнява, че и „най-фантастичната“ идея, сега ще стане реалност.

Един колектив е запретнал ръкави да направи своя завод красивец. Ще го направи с труда си, за да бъде животът му още по-радостен и по-щастлив.

Гр. ПОПОВ
П. КАЙШАНОВ

В здравния пункт при завода работи младата лекарка д-р Селмелиева, която старателно преглежда пациентите.

ПРЕДПРАЗНИЧНО

Утро клеки розови разтвори, с поглед син усмихна се денят. Слънцето навлезе през прозорците и във цеха всичко заблестя.

Пролетта ли влезе през стъклата, та се цехът толкоз оживи, тя ли дойде да ни поздрави, че тъй близна песен във сърдцата!...

— Празникът е близо, хей Антоне! — викна ми усмихнат бай Игнат.

— Хайде, че Марина те догоня! Иде първомайският парад!

Пейт колетата в цеха. Ето и трудът по-силно закипя. Майсторът Боян коси отметна и усмихнат тихичко запя.

Тази пролет толкова е щедра — пътя към планетите откри, с песни, със успехи, с радост ведро трудовите хора тя дари.

Н. ПОПРУСЕВ

ЧЕЛНИЦИТЕ НА ПОЧИТ И УВАЖЕНИЕ

Вчера бе оповестено, че за добра работа през първото тримесечие колективът на ДИП „Победа“ — В. Търново става носител на преходното червено знаме на Окръжния народен съвет и Окръжния съвет на профсъюзите. Награждават се и колективите на ДИП „Рекорд“ — Г. Оряховица, ДИП „1 май“ — В. Търново, ГТП „Градска търговия“ — Свищов, ГТП „Здрава храна“ — Г. Оряховица, потребителната кооперация в П. Търмбеш, Наркооп — Свищов, строителните Свищов, В. Търново и Павликени. За добра работа получават похвала държавната печатница „Д. Найденов“ — В. Търново, ДИП „Марец“ — П. Търмбеш и бонбонената фабрика на Държавни захарни заводи — Г. Оряховица.

ПРЕД ПРАЗНИКА С НАГРАДИ

Колективът на вагонния участък в Горна Оряховица през първото тримесечие изпълни плана си по обем в ос/км 107.34 на сто, за себестойността на 1,000 ос/км — 103.65 на сто, по производителността на труда — 107.35 на сто, а по почина на красноманци извърши 1,674 безотцепъчни ремонта с икономически ефект 75,465 лева. С това той зае първото място в социалистическото съревнование между вагонните участъци в страната и бе награден с преходното червено знаме на Министерството на транспорта и съобщенията и ЦК на Профсъюза на работниците по транспорта и съобщенията, което получи вчера.

За добри успехи преходно знаме на Министерството и на

Профсъюза получи в четвъртък и „Пренос-превоз“ при Градския народен съвет в Горна Оряховица.

За добра работа и внедряване нови инициативи беше награден и началникът на гара Горна Оряховица — разпределителна Стойко Кунев, а колективът похвален за доброто изпълнение на плана за композирането на влаковете.

Работниците от „Пренос-превоз“ — с. Крушево изпълниха плана за първото тримесечие 214 на сто натурално и 165 на сто стойностно. Предприятието за трети път вече се нарежда между националните първенци, за което му беше връчена грамота.

А. Кръстев
Т. Иванчев

Колективът на Държавни захарни заводи изпълни шестмесечния си план

Радостна вест пристигна в редакцията тази нощ. Колективът на Държавни захарни заводи изпълни предсрочно в чест на Първи май шестмесечния си план, като произведе планираната за шестмесечното производство за 82,436,000 лева.

Привет на героичния колектив на най-големия в окръга завод!

Автоматична мелница

Вчера беше завършена реконструкция на мелницата при управление „Зърнени храни“ в Полски Тръмбеш. На уреденото по този случай тържество присъстваха началникът на производствено-техническия отдел при Министерството на вътрешната търговия Запрян Стоянов, началникът на централното управление „Зърнени храни“ Божил Аргиров, секретарят на Окръжния комитет на БКП Димитър Туд-

жаров, гости от Русе и от района. Д-р А. Алексиев, началник на Окръжното управление „Зърнени храни“ — В. Търново, откри тържеството. „Новото предприятие — каза той — ще преработва над 15,000 тона зърнени храни годишно и ще даде до края на годината производство за 134 милиона лева“.

Прочетена бе приветствена телеграма от министъра на вътрешната търговия.

След това гостите разгледаха новото предприятие. Те бяха възхитени от пълната автоматизация на производствените процеси и отличната вътрешна уредба.

Хр. Манолов, дописник

Грижи за новите

С орденоската Мара Стойкова Тодорова, бригадирка на смяна „В“ от предачния цех на фабрика „В. Мавриков“ — В. Търново, се срещнахме при машините.

— Как постига добри успехи вашата смяна? — беше първият ми въпрос, имайки предвид, че смяната през две тримесечия на миналата година е била първенец в цеха, а и тази година изпълнението на плана е над 100 на сто.

— Смяната се стреми да изпълнява плана ежедневно. Това се постига с добра организация на работата и стремеж да не допускаме никакво задръжане на машините по наша вина. Там, където някоя работничка има нужда от помощ, пращам друг член от колектива да помогне.

— А какво правите за обучението на новите работнички? — Ние подехме почин за обучение на новите работнички чрез привикване към самостоятелна работа на машините. И макар че те са в предприятието от около месец и половина, вече работят добре. Моята бригада се състои само от нови работнички. По нашия почин работиха и останалите две смени от цеха.

в-к „БОРБА“

Стр. 3. бр. 52-53 от 29. IV 1961

Нашият РЕПОРТАЖ

С КРИЛАТА НА КОСМИЧЕСКАТА ПРОЛЕТ

Борци за НОВОТО

на отговорителите. Празнично е украсен градът.

Измежду множеството по главната улица се движат весела група жени. Те се шегуват, смеят се. За госта на града това веднага би обрнало внимание. Но жителите на Павликени са виждали така често заедно звеното на Йордан Маринова — на кино, по магазините, та вече са свикнали с тая картина.

Така и тая вечер. Върнало се от работа, цялото звено е решило, да се поразходи из града, да направи покупки за празника.

— Данке, я виж ма. Тоя костюм дали няма да отива повече на твоя Иван — привлича вниманието на звеноводката кака Веса и сочи с ръка.

Обаждат се и други. Толкова години са вече заедно. По-знават се добре, знаят си и вкусовете. Така, с помощта на своите другарки, Данка по-

но избира костюм за другаря си Аника — часовник за момчето си.

И на другия ден, при разреждането на кръмното цвекло, нийлоя не отсъствуваше. Отдалеч се чуваше същият смях, по-духовити бяха шегите.

Такова е звеното — весело, задръжко.

Но сега сериозно задължение е легнало върху всички. През март първи в окръга те обещаха да се стрелят да извоюват званието „звено за образцов социалистически труд“.

И по-миналите години са работили добре, но сега е все пак друго. Затова се стрелят да бъдат за пример, да не се изложат.

Ето, вчера и оня ден са разреждали слънчоглед. По-леко е с мотиките, но нали трябва да се оставят точния брой растения? И както миналата година, така и сега те вършат това нийлоя. Иначе биха ли получили обществено по 240 кг слънчоглед от декар?

— Цял ден наведени, не е леко. Мазоли ни станаха на

кръста. Но иная няма как — обажда се най-възрастната от звеното Неда Иванова Маринова.

Тя е вече пенсионерка. И винаги, когато получи пари, не забравя да почерпи другарките си.

Намесват се в разговора Величка Димитрова, Галина Тончева, Пена Недкова — всички.

Не могат да се нахвалят те със здравия колектив, с това, че една без друга вече не могат. Говорят и за веселите срещи, които се организират за взаимните гостувания на ръководите и сладка приказка, както през тоя пролетен ден под крушата в двора на Даникини.

Хора на епохата

В строителството бригадирът Иван Генов от Строителния район — Свищов работи от дълги години. Той е ръководил младежките бригади от ученици-курсисти. От работата с тях е разбрал, че бригадирът трябва да бъде истински учител, да понася всеки един работник, неговите наклонности и желания,

неговите радости и скърби, неговото семейно положение...

Миналата година отгавяваната от него бригада, в която половината бяха млади хора завършили успешно поставените задачи — изработване и монтиране на всички готови елементи на обекта „Завод за струнороботови изделия“. Благодарение на упорития труд и съзнателната дисциплина, строителите извоюваха званието „Бригада за образцов социалистически труд“.

Тази година районното ръководство им повери обектите „Разширение на паровата централа при консервния комбинат“ и „Склад за готова продукция“. Работата започна още в началото на годината. И сега бригадирът остана верен на своя метод, извлечен от дългогодишната работа, като ръководител на бригадата — опозна всички, особено младите, запозна се със строителния план като цяло и плановете на всеки обект поотделно.

Всеки ден след свършване на работата момчетата почиват работните места, за да може следващия ден да започне добре.

СКРИЛАТА НА КОСМИЧЕСКАТА ПРОЛЕТ

Един ден, изпълнен с много труд и напрежение, е при-
вършил. Бригадата на Йордан Лазаров се е събрала да отчете
изработеното.

На високи скорости

В ширналите
се блокове на
Страхилския
кооператив един
трактор „КДП-35“
пореше зе-
мята и просто летеше. Изне-
виделица от някъде се появи
полевият бригадир. Той
махна с ръка на механизато-
ра и му извика:

— Добре върви, Никола.
Виждал ли като караш бавно,
но как хубаво се окопава?

Трактористът Никола Михов
се усмихна дяволито, смутелно
някакъв отговор, който сам
си разбра. Но едва дочакал
да се затупи полевият бри-
гадир, натисна педала на газа
и „Кадето“ яростно поле-
тя.

— Хъм! Какво разбират тия
полевци? Механизация,
лък като им покажеш как
трябва да се работи, почват
да пискат: „Вързо караш!“ —
Михов погледна слънцето, ко-
ето беше още високо, нахлу-
пи си каскетата, смени на чет-
върта скорост и хвана още по-
здраво лостовите за управле-
ние.

Това беше близо пред-
и две години. А само Нико-
ла Михов ли се криеше и ка-
рише на високи скорости? А

В СЪЩИЯ ПРЕМЕНИ
и със сияещи от радост
лица четирисет кооператори
и кооператорки, едни от при-
мерните труженници на с. По-
ликранце, Янтра. Първомай-
ци и Крушево, се събраха и
настанах в луксозния автобус
на „Балиантурист“. Предсто-
еще екскурзия на първенците.
Цветът на кооперативното сто-
панство — високотехнически
от бригадите звановоди, жи-
вотноводи — тръгва из кра-
сивата Родина в пролетните
предмийски дни.

— Един ден измина. Реду-
вах се гледните от Дунавска-
та равнина. Остана в паметта
на трудовите хора Плевен с
неговите забележителности.

— София! — стобщи, ръко-
водителят на групата.

Желаната, красивата столи-
ца! Тук групата разгледа и по-
сети паметниците на българо-
руската и българо-съветската
дружба, Звановите Ангел
Петков, Веселин Иванов и
кооператорката Марияна Шиш-
манова със своите другари се
спряха пред величествения
паметник на Съветската ар-
мия — освободителя. Те раз-
говаряха помежду си и чув-
ството на радост и възмище-
ние намираше израз в техните
прости и искрени думи.

— По-хубав и по-голям па-
метник не съм виждала! —
сидела Шишманова.

Екскурзанти със загорели
лица и груби ръце престъпиха
прага на първокласния хотел
„Пловдив-Тримонциум“. В
съзнанието на някои минава
масълта: „Ние, обикновените
кооператори от Поликраище,
и „Тримонциум!“ Да — отго-
варя повелителният глас на
времето — за обикновения, за
трудовия човек са придобили,
те на Народната власт. Жи-
вотноводът, академикът, пти-

Атанас Методиев от с. Иван-
ча, Никола Ангелов от с. Ка-
ранци, Димитър Енев от с.
Павел, младежката бригада от
с. Полски Сеновец?

Понякога се случва будна-
та механизаторска мисъл да
роди чудесна идея, но за да
се приеме от всички, е нуж-
но да мине време. Времето,
което се печели при работа
на високи скорости, икономин-
те на горивно-смазочни мате-
риали по-добро качество на
обработката на почвата —
всичко това някои не взема-
ха предвид.

И трябваше да дойдат на
помощ сухите цифри от ана-
лиза на годишния отчет на ма-
шинно-тракторната станция и
с. Полски Тръмбеш, за да се
види по-пълното натоварване
на машините.

Едва тази година на дръ-
вовените механизатори бе да-
дена „зелена“ улица. Починът
да се работи на високи скорос-
ти, роден от верния им усет,
намери топъл прием дори и
сред полевците бригадир.

Сетне не отделни хора, а
бригади работят по този по-
чин. И нормите започнаха да
остаряват, качеството на из-
вършената работа е по-добро,
икономините са по-големи.

Младежката бригада на

марката и композитът са в
заседателната зала на Парти-
ния дом, в ложите на Наро-
дния театър и опера, в пре-
красните почивни домове на
Боровец и Слънчев бряг!

Никой от екскурзионната
група не бе виждал и не знае-
ше какво е това „Сухият док“.
Ето ги във Варна, красавица-
та на Черно море!

— Видях кораб на сухо —
шеговито говори А. Каралаков.
— Това беше съветският ко-
раб „Россия“.

— След една седмица гру-
пата се завърна. Впечатления,
впечатления — това беше
награда за упорития, за съз-
нателния труд. Труд, в който

Труд на почит и уважение

е вложен ум, сърце и воля за
по-хубав, за по-щастлив жи-
вот.

— Замина и втора група от
още толкова челици на сто-
панството по същия маршрут.
А в това време по блоковете
на поликраищенския коопера-
тив трудовото напрежение не
отслабва.

НАЙ-РАНОБУДНИ са
бригадите, които се
отправят откъд Росица на ки-
лометри от селото

Хладни тръпни побиват гра-
динарите в ранното утро, ко-
гато затоплят вода за механиз-
ирано поливане на младия рас-
сад. Водата трябва да стигне
до 25 градуса! Какво познаване
живота на растението — какво,
колко и кога му е нужно, и
тези обикновени хора знаят,
умеят и работят с вестини. Те,
сами рационализираха начина
на поливането, увеличиха ка-

Йордан Лазаров от с. Полски
Сеновец, бореца се за звание-
то „Бригада за ударен ком-
сомолски труд“, има не малко
успехи. Националният първе-
нец по вършитба през ми-
налата година Ангел Господи-
нов е един от най-добрите ме-
ханизатори в бригадата. Ре-
довно там, където местността
позволява, той работи на ви-
соки скорости, затова и се-
на ден, вместо по 80 да ца-
ревица по 150—160 декара.
И Стефан Камбуров, Илия
Грънчаров, Александър Къ-
нев и останалите момчета от
бригадата не изостават.

Починът на полското-ръмбе-
ните механизатори беше пред-
мет тази пролет на специално
национално съвещание, а дру-
гарят Тодор Живков говори
за него в доклада си пред
Пленума на ЦК на БКП по
въпросите на селското стопан-
ство.

На високи скорости на трак-
торите — на високи скорости
в развитието на селското сто-
панство.

Овчарова пролет

В края на април
е винаги така, сутринта
са още хладни, но, ако де-
нат е хубав.

Към десет часа става топло и
приятно. Тогава цветовете на
бухалата зеленина се откроя-
ват по-ясно и чисто и меденият
звън на хлопатарите звучи по-
омайно.

Едва се е пукнала зората, а
стадата от Бебровската овце-
ферма вече са на паша. Утрин-
ният вятрец носи сладкия ми-
рис на цъфналия глог и упо-
явява дъх на люляците. Кол-
ко оживено е пасището в мест-
ността „Къшлата“! Тук са ве-
че стадата на Михаил Николов,
Христо Стефанов и Хасан Ере-
деев. Сочната млада тревца е

В ранната утрин на вед рата пролет овчарят Михаил
Николов извежда на паша своето стадо.

пащитата на котела и с помо-
щта на електромотор поливат
механизирани с повече вода и
с по-малко работници.

— Миналата година едно-
звено поливаше с по шест-се-
дем човека, а сега един из-
вършва същата работа — обя-
снява бригадирът Никола Ган-
чев. — Всичкият доматов рас-
сад е изнесен на открито в
средата на април. Считахме, че
сме заложили основните на
още една екскурзия до Съвет-
ския съюз. Такива са условия-
та на нашето вътрешно съвръ-
щане и обещаение на
управителния съвет.

Гласът на зеленчукопроиз-
водителите звучи уверено, за-
щото първите резултати от
тазгодишния им труд са нали-
це. Те са произвели и прода-
ли три пъти повече лю-
ти чушлета и 4,500 ки-
лограма краставици ранно
производство. Техният план е
преизпълнен и е с 15 на сто
повече от миналогодишно-

толкова вкусна, че овцете хруп-
кат апетитно без да вдигнат
глава, сякаш се страхуват да не
ги изпревари някой друг.

А долу в овцефермата са
жените на овчарите — Митко
Николов, Марияна Стефанова,
помощникът на Хасан, Халид
Мехмедов. Те червело почис-
ват овчарника, хранят малки-
те агънца. Грижливите женски
ръце намират време да изту-
пат одеалата, да застелят лег-
лата, Нечия ръка е закачила
красиво написан първомайски
лозунг. Градинките пред ов-
чарника са наскоро прекопани
и влажната земя дими, огре-
ва от слънчевите лъчи.

От високоговорителя се лее
кряшна народна песен, огласи
близкия дол и кара косовите
смутено да спрат песента си.
И само това ли?

Колко хубави неща могат да
се кажат за стопаните на тази
овцеферма!

Та нали те през миналата
година изпълниха плана си 110
на сто! А тази година Поста-
новлението на ЦК на БКП за
подобряване на бита и трудови-
те условия на овчарите, което
дойде с пролетта, им даде нови
сили и кураж. И те обещаха
вместо по 35 литра от овца да
надат по 45 литра мляко, да се
борят не за 2 килограма
вълна, а за 2,3 от овца.

И още много неща могат да
се кажат за трудолюбивите ов-
чари от Бебровския коопера-
тив.

В края на април е вина-
ги така. Когато денят е хубав
на човек му става драго и при-
ятно да работи, живее и да се
бори за по-големи успехи. На
сега април за овчарите е още
по-радостен. Партията каза:
„Да бъдат хубави и приятни
дните на овчарската пролет“,
а мом Партията е казала, зна-
чи ще стане така!

(Следва на 5 стр.)

ЩЕ СТРОИМ ЗАВОД, ОГРОМЕН ЗАВОД...

ПРОЛЕТТА е разстала
лъстрия си килим край
Дунава и нейният свеж полъх
се носи из старинния Свищов.
Пролет е и в сърцата на сви-
щовци. Вече месец те живеят
с една радостна новина —
край града ще се строи пър-
вият в страната ни комбинат
за целулоза и изкуствени влакна.
Трудно е да си представим как
ще изглежда този нов гигант-
ски строеж на Четвъртата пе-
тилетка, защото на площадка-
та сега има само мечти, ху-
бави мечти, долетели с кри-
лата на трудовата пролет.

Определена е площадката на
бъдещия завод. Тя ще заема
над 1,200 дк площ. В централ-
ната й част ще извисяват сна-
га мощните корпуси на завода
за целулоза, който годишно ще
произвежда 50,000 тона сул-
фатна целулоза. До него ще се
разположи със своите шест
цеха заводът за получаване на
вискозни влакна. За една го-
дина той ще произвежда 36,000
тона щапелни влакна, 10,000
тона вискозна коприна, 700
куб м вискозна гъба, 300 тона
изкуствени черва и други.

Малко по-нататък навън ще
се разположи заводът за се-
ровъглерод с капацитет 16,000
тона годишно. Ей там ще се
издигне във висините огром-
ните комини на мощната топло-
електрическа централа. Нейни-
те котли ще осигуряват на
комбината по 500 тона пара
на час. А някъде в края ще
бъде малката текстилна фабри-
ка, в която ще се определя тех-
нологията за работа с произ-
ведените изкуствени влакна.

Изкачвам се на близката ви-
сочина и хвърлям взор към
жп линията, която ще стане
вътрешнозаводска, а новата ли-
ния ще бъде прокарана някъ-
де покрай отводнителния ка-
нал. Притварям очи и виждам
как на заводската гара при-
стигат запъхтени локомотиви.
Те влачат стотици вагони с
букови дърва, въглища, нега-
сена вар, сира. Годишно за
комбината са необходими
300,000 куб. м букови или
тсолови дърва за огрев,
1,700,000 тона въглища и др.

Ненаситните гърла на заводи-
те ще поглъщат всяка секун-
да по 3 куб. м вода.

За миг сякаш чувам завод-
ската сирена, която приканва
шестхилядната армия от работ-
ници, инженери, химици, тех-
ници и служители да започнат
трудовия ден. И те застават
на командните табла, край мо-
дерните машини и управляват
производствените процеси.

От равнината долита едва
доловим моторен шум. Впер-
вам очи и радостно извиквам:
— Това са те, геолозите от
Б-та инженерно-хидрогеоложка
бригада от София с ръководи-
тел инженер Цочо Петков. Как
не се сетих по-рано за тези
неуморими проучатели на зе-
мните недра и предвещания на
големите строежи! Те вече са
тук, дълбаят, правят инженер-
но-геоложки и хидроложки про-
учвания — дават данни за идей-
ния проект на бъдещия ком-
бинат.

Няма да е далеч денят, ко-
гато тук ще забубурят мощни
багери, скрепери, булдозери.
Ще се наливат бетонни осно-

На това място край Свищов ще изграде родеи комбинат
за изкуствени влакна.

ви, ще се издигат стълбояеми
конструкции. Няколко години
ще кили строеж, Чехи, гер-
манци и българи ще вляят си-
лите си, за да затупи по-ско-
ро стоманеното сърце на род-
ния ни химически първенец.
А дойде ли това време,
трудно ще познаете сегашния

Свищов. Тогава той ще стане
модерен 35,000—40,000 град,
с големи жилищни построения,
хубави магазини, просторни
паркове, с театри, нови учи-
лища. Градът на Щастли-
вца Алеко действително ще
стане щастлив.

Тодор БОРИСОВ

Колко любов и киква грижовност за растенията в оригтерията!
Снимки: Ив. Воденичаров

рителните изчисления ще бъдат
необходими за тази цел 600-
700,000 лева годишно. Тези
средства вече се набират.

Има и още нещо, на кооп-
ераторите е осигурена пи-
телна храна — обед и вечеря.
И с 30 на сто по-малко пла-
щат за нея. В най-усилената
работа средно по 2,000 души
получават храна от коопера-
тивната кухня. Всеки ден сто-
панството осигурява закуски и
за децата на кооператорите в
училище, които заплащат по-
ловината от стойността им.

Сега, в дома на който и коо-
ператор да отидете, ще видите
по няколко десетки буркани с
компоти и зеленчукови кон-
серви. В две села на община-
та има кооперативни консерва-
рни работилници. Всяка годи-
на в тях се приготвят по 250-
300 тона консерви и компоти
за нуждите на домовете. От-
делно всеки кооператор си при-
готвя консерви колкото желае
при много изгодни условия.

Плаща се само стойността на
плодовете или зеленчуците, а
когато те са от личното му
стопанство само 20 стотинки,
колкото е стойността на капач-
ката и затварянето.

Една народна поговорка ка-
зва:

„Който е на младост рабо-
тил, на старост почива“.

Но няма могат да трат събра-
та на поликраищенските пен-
сионери без работа? Ето дъл-
гогодишния пчелар Георги
Пангов. С каква загриженост
се отнася той към кооператив-
ните пчели! В тази предмий-
ска утрин дойде при зам, пред-
седателя на управителния съ-
вет Сп. Спиров загрижен, в
пчелина се е появил гнилец!

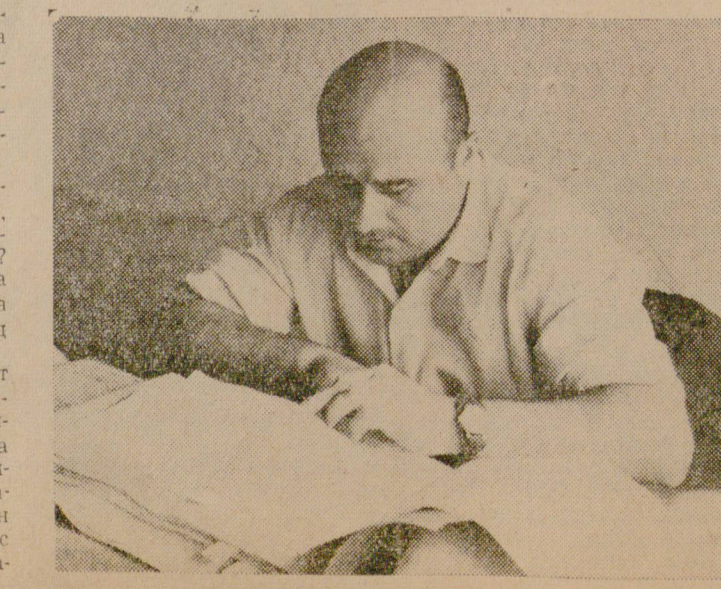
Трябва да се оздрави, и той
предлага план за действие.

Ако поликраищенските кооп-
ератори се радват на придо-
биви, каквито на много дру-
ги места още няма, ако тех-
ният труд е станал на почит и
уважение, то затова голям е
дълът на ръководството на
стопанството, на неговия пред-
седател Никола Кушев.

У него безпокойството се
загнездва, щом слънцето го
огрее в селото. Той трябва да
осъдне или в съседно село
или на някой блок, заедно с
кооператорите. По обед прове-
рва сведението за извърше-
ните работи и се отправя към
изоставан участък. В този
стил работят и партийните се-
кретари.

Трудовото оживление, трудов
кинеж за човешко щастие, ко-
гато светлото утро блисти по-
ярко от днешното настояще,
озарявано от пурпурния Май.

Ст. АЛЕКСАНДРОВ
Здр. ОТЧЕВ

ПЕСНИ И ТАНЦИ РОДЕНИ В ТРУДА

ТЕЖКАТА ПЛЮШЕНА ЗАВЕСА се разтвори и просторният салон, препънен с работници и работнички, гръмна от ръкопляскания.

— Пред вас е мъжният хор на Ремонтно-механичния цех! — обяви конференцията.

Проекторите осветиха мъжествените лица на шестдесетте работници, чиято корави ръце току-що са оставили работните инструменти. В бели ризи и черни панталони, с кръгла емблема на деха върху гърдите, те чакаят знака на своята диригентка Камелия Нончева. Само миг и в салона еква бодрият работнически марш „Меденародна трудова класа“.

Не за полетата бойни
хора се обикат безпир,
Идват редици безбройни
оружия за мир.

Зиме на труд изогни!
Грей ти, червена звездо,
Свойто гоанство сплотявай,
брани,

работна класа, навред
в света!...

Човек гледа, слуша и сърцето му се пълни с възторг. Никога досега в цеха не е имало хор. Но ето че движението за образцов социалистически труд извика на живот и него, реди и други прекрасни инициативи. Гледа човек и като че не взира на очите си. Ето този вдаяно, малко поприведен, е бай Димитър Генов от ковашния отдел. Та той клони вече към шестдесетте нима и той участва в хора! Погледът се спира върху други. Ето го и Сава Стойков, най-добър в производството, стругар. На среща са Иван Хр. Цонков от стругарския отдел, най-добър в професията, рационализатор, Никола Стефанов стругар, Никола Статев — от дърводелския отдел, първенец в производството, Димитър Демирев, партисен секретар на цеха, Младен Антонов, секретар на цеховия профкомитет, Георги Тошев и др. — хора все от материалното производство.

Салонът често ехти от ръкопляскания. Публиката се смее от сърце на веселите интер-

медии „За критиката“ и „Доставчикът“, изпълнявани от електромеханика Стефан Сотиров и Ст. Китанчев. А мъжката вокална група вече няколко пъти е викана на „бис“.

МИСЪЛТА ме връща няколко дни назад, когато разговаряхме с председателя на цеховия профкомитет Младен Антонов.

Уснено репетираме за вътрешно-заводския фестивал — казваше той. — Почти всички работници участват в различните форми на художествената самодейност. И с какво желание! Бригадата за ударен комсомолски труд на Иван Цонков и воюващата за това звание бригада на Христо Аврамов участват като цяло, до един, в различните колективи. Лейската бригада „Юрий Гагарин“ е на предна линия не само в производството, но и в художествената самодейност.

Електромеханикът Ст. Сотиров е отново на сцената. Интересни са неговите злободневни куплети за успехи и недостатъци в цеха. Следват песни, а след това — физкультурна продукция, изпълнения на оркестра при цеха, единактивна песна, народни танци.

Сложено е хубаво начало на цеховата самодейност, на един хубав почин, който има приложение в редица предприятия в Съветския съюз.

Ремонтно-механичния цех при Държавни захарни заводи — Г. Оряховица воюва за званieto „Цех за образцов социалистически труд“. В него има 14 бригади. Две от тях са носители на високото звание „Бригада за образцов социалистически труд“ и една на званieto „Бригада за ударен комсомолски труд“. Останалите 11 се борят да извоюват такива звания.

Новото движение носи не само високи производствени резултати, но и коренно промяна в живота на работниците. За първото тримесечие цехът е направил 81,511 лева икономии при обща 12,000 лева, дал е 25 рационализаторски предложения при план 20 за годината, направени са 142 работнически предложения при план за годината 70. В цеха има трима стохилидници — шофьори. Две бригади — на

Младен Антонов и Иван Цонков — получават вече парите си без каснер. Просветните събрания, беседите, колективните чения — са вече насъщна нукда на работниците; добрите другарски отношения в семейството и обществото — присъщи качества. Работниците държат повече и на външния си вид.

Новото движение обновява целия завод. Така е и в Топлоелектрическата централа, в Бонбонената фабрика, в Спиритната фабрика, в Захарната фабрика и пр. От около 47 бригади в завода девет са вече носители на почетното звание.

В ТОРИ, трети, четвърти ден от вътрешно-заводския фестивал и спартакиада! Всяка вечер салонът на Дома на културата се пълни със зрители. Кой ще бъде първенец? Кой ще спечели съревнованието в художествената самодейност и спартакиадата, разгоряло се с такава сила, вляло такъв ентусиазъм у работниците. На сцената се редят стругари, лепри, монтьори, дърводелци, електромеханици, производственици на захар и захарни изделия, служители и др. Който и непретенциозни да са техните програми, те са извор от работническата душа и сърце и завоа са така близки, така възбуждащи и затрогващи. Работниците, които никога до сега не са пили и играли, сега пият и играят. Повече от половината работници в завода са включени в художествената самодейност!

Късно вечер Културният дом обезлюдава. Денем прекрасният парк на завода, в който са съставили спортните игрища оживява. Спартакиадата зове работниците — спортисти. 336 работници участват в състезания по различни спортни дисциплини. На тяхно разположение са: прекрасен стадион с pista, сектори за хвърляне, грапове за сканчане, две волейболни и едно баскетболно игрище, спортна зала и пр.

Е ДИН ЗАВОД ПЕЕ! В този завод освен цеховата художествена самодейност има общозаводски духов оркестър, в който участват 30 работници; има три диалови оркестри, естрадно-

сатиричен състав, битов вокален състав, драматичен състав, танцов състав. Често в завода гостуват странични състави, наскорю идваха естрадно-сатиричните състави при ДМЗ — Габрово и ДИП „В. Мавриков“ — В. Търново. Всеки петък работници от завода посещават колективно спектаклите на В. Търновския театър и оперета в Г. Оряховица. На разположение на работниците в завода има библиотека с близо 15 хиляди тома литература. В детската музикална школа се обучават 38 деца на работници. Редица работници учат музика в кръжците към школата.

Труд и отдих по комунистически! — ето кое се налага в последно време в Държавния завод за захар!

Каква бодрост, каква свежеструя внесоха четирите фестивални дни и спартакиадата в навечерието на международния празник на трудещите се — Първи май! Този празник заводските работници и работнички срещат достойно — с песни и танци, родени в труда.

Н. ЕВТИМОВ

Първи май в завода

Фотоетюд: Н. Качаков

НАШИЯТ РЕПОРТАЖ С КРИЛАТА НА КОСМИЧЕСКАТА ПРОЛЕТ

Свиноевд-ната от Русала

Маришка Трифонова вече забави съзвездията през първия месец. Няма го и старият свиначник в който започна най-напред работата. Одумвана и възбуждана, тя излезе пред всички и сега е най-добрата свиноевдка в Самоводското стопанство. И не само в него. Малцина са свиноевдите от окръга, които могат да се похвалят с такъв висок среден дневен прираст — 771 грама! И няма кой алай какъв голям опит. От година и нещо е във фермата. Но затуй пък в петията нийкой не може да я надминее. Ред е сложила в целия свиначник. И ум влага в работата си. Прочетете ли нещо ново в книгите или

вестниците, все гледа да го опита при своите групи.

Скоро дружините започнаха да читат:

— Маришке ма, как приготвиш ярмата, че не се утайва във водата?

А тя се смее:

— Просто я запарвам 12 часа преди да я изхрия на прасетата.

— Ето защо така лакомо ядат нейните прасета! — плесват ръце свиноевдите и се пръскаят из фермата, за да сторят като нея.

Друг път пак я спират:

— Какви колко цвекло и цвекло им даваш?

— Ами толкова, колкото и вие, но слагам по малко, та да им се усладя — усмихната отговаря Маришка.

Тази пролет Маришка се грижи за 150 прасета.

— Малко са! сякаш се оправдава тя. — Имам свободни боксове, широки са площадките и мога да отгледам повече. Говорих с председателя. Чакам да ми доставят.

Тя поглежда часовника. Минуват десет минути от определения час за хранене. Прасетата се безпокоят. Маришка грабва кофата и пътно довършва:

— Дано това стане по-скоро! А прираста от мен искате!

Свечерява се. В градинката на площад „Девети септември“ — В. Търново заблестяват ярки, разноцветни лампи. Една от тях е окачена близо до таблото на първенците. Пролетният вечерник я поллюва леко и тя отразява пурпура си в снимката на млада жена. От това лицето ѝ оживява и ето, отново пред нас е Маришка Трифонова — свиноевдката от Русала.

След работа в Бонбонената фабрика — с песни на сцената

Снимка: Н. Качаков

Весели и жизнерадостни — такива са те комсомолките от птицефермата в с. Дъско

свласи и повери през един студен ден на момичетата и младите жени хиляди пилета.

Денем и нощем комсомолките бяха във фермата, все будни, все в тревоги. Тотка Добруджалиева, Златка Каралешкова, Маришка Иванова, Ат. Каралеева, Станка Русанова, нито една от петнадесетте пилчарки не падна духом в тези нанстина трудни дни.

Сега в дворовете на птицефермата се разхождат хиляди бели яри. Четири пъти на ден се разнасят из дворовете бодри, мелодични младежки подвиквания и след тяхното „Тъ-лъ-лъ-р“ около тях се струват белите легхорни, блъскаят се и разговарят на птичия си език. Привечер от първа ферма Златка и Маришка подбират по-едри пилета и ги напъждат към другия двор, където са големите, порасналите яри. Скоро ще се опразни съвсем първата ферма, Златка и Маришка ще почистят и дезинфекцират помещението, за да приберат отново след Първи май новите гостенчета — червенушките от „Нюхемпшир“.

В просторни, светли, прясно варосани и затоплени до необходимата температура птичарници ще настанят в близки дни 9,000 пилещата комсомолките Дора Атанасова, Иванка Григорова, Тотка Витанова, Милка Иванова и Милка Георгиева. Как ще бъдат до малките неотлъчно. Нека тогава напълно заслужено говорят в селата на дъското стопанство: „Браво! Чудесни комсомолки имаме. Отгледаха отлично птиците, предадоха на държавата повече от общаните количества птиче месо, а и повесели станаха“.

Тези думи на хората ще бъдат добро свидетелство за извоюван авторитет. Те са и най-добрата подкрепа към Откритото писмо до младите животновъди и комсомолките в окръга, с което дъските млади животновъди излязоха във в-к „Борба“ през м. януари т. г. Не само думи, а и дела подкрепят призива им, намерил широк отклик в младежките редове.

— Стига ви толкова — рече Ганчо — да помните кога се е яло и свирило под тая върба.

— Ще помним, бат Ганчо, ще помним и рибата и салатата с лютия пипер, и пещените в тавата сомове, и виното с бъбела — рече единото момче.

— Искате ли се да поиграем, момчета? — ги попита Ганчо.

— Искате ли се, — отговори по-малкото, — ама на ръченици.

— Хайде да им свирнем малко, бат Ганчо — продума Ганчовият другар — ние чак утре

След работа в Бонбонената фабрика — с песни на сцената

Снимка: Н. Качаков

Ганчо Косерката

повест от Дани Гинчев

Буя Калинка думаше:
„Надявай ли се, Райдошо,
байно ти Добри да дойде
с колата, с колесарката,
орманга да ти донесе?
Не се, Калинко, надявай,
че него са го свещичали
голите, боси цигани,
че му колата откринали
и него са го свещичали...
Чу-ли Райдошката тиз дума,
че се Райдошката нажали.
Отиде в' ривна градинка
под Мовоянския юбала,
ризнаса колан копирен,
на юбала го претекти,
че се Райдоша ооси...
Чемшири си порти свещичали,
еми бичо си, че иде
и за Райдошката питаше:
А излез, сестро Райдошо,
А излез да ме посрещнеш
и арманга да видиш...“

да ги трие с ръкава си. Геранчиинът и той си прегрътнали спониката, въздъхна издълбоко и погледна на съседа си да види, дали го е забележил, че е тъжен, но съседът му гледаше още в свирците.

Подир малко, като изсвириха Райдошката песен, свирците млъкнаха, взеха да си трият челата от потта, а Недялко каза: „Уморихте се, бре момчета! На си събонете малко, да си разпакисите гърлото, — и като разпакиса бъбеля, подаде го на Ганчо с думите: „На си събонете, ама не го пращайте по реда, че ще трябва още“. Ганчо взе бъбеля и го подаде на другари си, като каза: „Аз вода ще пия, дайте ми малко вода“. Стомната със студената вода беше при върбата край кехаята и Недялко му я подаде. „Аз пих вино, — рече другарят му, — ама не ми погаси дай и мене“ — и като пое и той зелената стомна туря я на устата си и тя загъглюла, дружината се разсгава, а мла-

дите взеха да прибират торбите, бълбичките и прочее.

— Вие пак не ми посвирихте. Крали-Марковата песен — им рече кехаята — аз за нея чакам; хайде, починайте си, че ги нагласете (навалите) изново.

— Че кой Маркова да ти посвириш, Хюсени ага? Марковите песни са много — проговори Косерката.

— Посвирийте дото са се били с Муса-Кеседжия — таман дама отарани юнаци, хем и да ми я попей някой; аз отколем не съм и чувал — бабичката песен е тя... Сега де ги гавна бабичката да делат тъй междана със саби и с топузи. Сега стана, както казват: „инсаиничи, паранън-тушу“; сега и един келав циганин от шумата с ръжлив пипер може да убие и най-добрия юнак, а тогава, който е бил бабич, той е надвигнал.

— Е-е, откакто се изнамерил барута, Хюсени ага, оттогава се изгубили и юнаците; я, как-то каза, сега и едно дете мо-

же да убие юнак като планина. И Марко казват, оттогава че изгубил, скрил се в Балкана, там неиде къде Рила планина, в някоя пещера с коня си и с хърта си. И че уж и досега се чувал конят му, кога цвил... Колько е истина — не знаа, ама тъй съм чувал от баба си — рече Ганчо и, като спря, гледаше кехаята в очите да види, какво ще му каже.

— И аз тъй съм чувал — рече Хюсени ага — може и да е жив — божка работа са тия неща, те не са работа на хората...

— А бе да ти я и поеем, Хюсени ага, ама да не се разсърдиш, че в песента се казва, че Марко надвил на Муса и му отсекъл главата — тъй казва песента, истина ли е, не е ли, ама тъй се пее.

— Е-ха! На мохабет сърдено бива ли? Като не му е държала, да не е излязвал пезевен, гинът му да се бие. И сега белким не се случва гавурин да надвие на турчин? Там е борбата — който е по-юнак, той навива. Аз съм влязвал в джени — видял съм и едините да надвигват, и другите да надвигват; комуто от каквото е едкеля, от това и умира...

Като се увериха, че кехаята няма да се сърди, изгряха навалите и зазвиряха Марковата. Като изсвириха до няколко сти-

ха, Ганчо захваша да пее, и другарят му пригласеше. Като казаха: „Удари го (Марко) у черната земя, че потъна до дванадесет педи“, кехаята извика: „Ашкосун, бабича дели Марко! Е, туй се казва юнак! Де ги сега такива бабичи? И Муса юнак, ама Марко — по юнак. Затуй обичам аз Марковите песни... Карайте — до края!“ — рече Чапък Хюсени и като си накрехна малко чалмата над лявата вежда, запали си чубука, облегна се по-охолно и взе да пуши. Подир малко песента се свърши и свирците се спряха да си починат, а Хюсени ага, като стана, каза: „Бана нийм, — аз ще ида вече да спя, а вие ако щете, продължавайте си мохабетя“. И замина къде воденицата, дето и воденичарите преди малко бяха отишли и вземаха ум от неуетите кошо-ве. Малките момчета, развеселени от винцето, стоеха прави при свирците и едно от тях потропваше като на ръченици.

— Искате ли ви се да поиграем, момчета? — ги попита Ганчо.

— Искате ли се, — отговори по-малкото, — ама на ръченици.

— Хайде да им свирнем малко, бат Ганчо — продума Ганчовият другар — ние чак утре

ще мелим, а то е още рано.

— Да им свирнем, ама само една — рече Ганчо и наду кавала на ръченици, а подир него и другарят му.

Момчетата се разпиха по зелената моравя и като взеха да пляснат ръце, да клаят и да викат някой от мливарите, които нямаша да мелят, не се съвръхна във воденицата, дойдоха и те да гледат. Един козаревчанин, който беше около на 22 години, и той тъй развеселен от бъбеля, се придружи при момчетата и взе да играе и да скача с малките долнооряховчанчета, но подир малко навалите млъкнаха и козаревчанинът не се донгра.

— Ий, холам, за моя бяхт се свърши свирката, искаше ми се още да си тропна — кеф имам, ама на — рече и като подскочи, цапна си петите и замина къде вадата.

— Стига ви толкова — рече Ганчо — да помните кога се е яло и свирило под тая върба.

— Ще помним, бат Ганчо, ще помним и рибата и салатата с лютия пипер, и пещените в тавата сомове, и виното с бъбела — рече единото момче.

— Искате ли се да поиграем, момчета? — ги попита Ганчо.

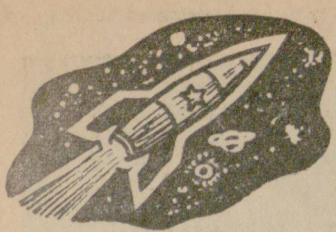
— Искате ли се, — отговори по-малкото, — ама на ръченици.

— Хайде да им свирнем малко, бат Ганчо — продума Ганчовият другар — ние чак утре

в „БОРБА“

(Следва)

Стр. 5. 6р. 52-53 от 29. IV. 1961

С ВЕЛИКИТЕ ПОСТИЖЕНИЯ НА СЪВЕТСКИЯ ГЕНИЙ

КЪМ НОВИ СВЕТОВЕ

ПОДВИГЪТ НА КОМУНИСТА ЮРИЙ ГАГАРИН

Първите петилетки, не на ония, които отстояха Сталинград и в Берлин завършиха разгрома на германския фашизъм, а на тях, младите, високообразовани и силни, възпитани от героичната история на своя велик народ и от Комунистическата партия, е открит сега пътят в широките звездни простори. И те винаги с благодарност ще помнят, че тази възможност им дадоха хората от по-старото поколение, създавали и отстоявали в суров труд и в тежки битки първата в света социалистическа държава.

В утрото на 12 април 1961 година времето започна да отчита сто и осемте исторически минути, открили нова ера — ерата на проникването на човека в просторите на слънчевата система.

За час и половина космонавтът Юрий Гагарин видя и преживя това, което до наши дни нито един човек в света не е виждал и не е преживявал. Там, до него, на огромна височина, долитаха светски песни, славети Ленин. Партията, съветският народ. Те сякаш с невидими нишки го свързваха със съветската земя — той беше син на тази земя.

Колко героизъм, самопожертвование, самообладание, каква огромна сила, физическа и духовна, са нужни за такъв подвиг! Юрий Гагарин ги притежаваше. За този подвиг него го подготвиха семейството, училището, Комсомолът, производството, техникумът, аероклубът, офицерското училище, велика-

та Комунистическа партия, средата на съветските учени които го стяха за полет в Космоса. Юрий Гагарин е комунист, роден и възпитан в първата в света социалистическа държава.

Той издържа всички изпитания, преодоля всички прегради. Докладвайки от района на приземяването на космическия кораб на Никита Сергеевич Хрущов за полета, Юрий Гагарин уверено каза:

— И напред съм готов да изпълня всяко задание на Съветската родина!

С усмивка излезе той в Космоса, с усмивка се върна на Земята. Възторжен и щастлив, със сини очи, пълни със слънчев блясък, млад и силен, го посрещнахме ние на ликуващата пролетна земя. Точно такъв той влезе завинаги и в историята на човечеството, за което откри път към нови светове.

В първомайските редици в цял свят начело ще крачи Героят на Съветския съюз комунист Юрий Алексеевич Гагарин, като символ на великото социалистическо семейство, на силата на социалистическия строй.

ПЪРВОМАЙСКО

За Първи май с букети от цветя,
с лектичка червена на гърдите,
под марша на парада Радостта
ще удря крак в едно със първенците.
От ширмалия се простор без край
по слънчевата бляснала пътека
ще слезе за отчет пред Първи май,
най-радостния подвиг на човека.

Ще слезе и ще махне за привет
на всички и ще прогърми:
Другари!
Съвсем велик е Космосът превзет!
Във Космоса летя майор Гагарин!

Ще помним този май до старостта!
За него ще говорим с гордост чиста.
Ти, Първи май, накъсен със цветя,
за почит застани пред Комуниста!

Ив. АНЧЕВ

УРОКЪТ НА КУБА

САЩ получиха в Куба нов урок да не си играят с огъня, но управляващите кръгове не са се отказали от намеренията си да разгромят Кубинската република. Защо? Не толкова заради самата Куба, колкото за това, че Куба даде пример на всички латиноамерикански народи как един малък народ може да се опълчи на американските империалисти и да извоюва своята свобода, да тръгне по пътя на изграждане на щастие и благоденствие то си, а не бива да се забравя, че САЩ си доставят от Южна Америка 97 на сто от необходимия им антимон, 70 на сто от медта, 52 на сто от оловото, 83 на сто от петрола и т. н. И ги доставят на безценна, като експлоатират латиноамериканските народи, Латинска Америка може да се изскубне от ръцете на САЩ, но заразяващия пример на Куба.

От това ги е страх империалистите. И затова те опитаха възможността за въоръжена интервенция в Куба, но си отидоха „наутпани“. Куба им даде урок, че американският империализъм не е толкова страшен, че в света има огромни сили на мира, начело със Съветския съюз, които могат да обуздават всякакъв агресор, че международната солидарност на трудещите се е такова неподолима сила, на която могат да разчитат в борбата си за сваляне на тежките окови от плещите си.

Добър урок! И голяма радост! Вижте как тя греє в очите на кубинските девойки, разгръщащи съветски списания, в които виждат тая радост и в първомайските манифестации навред по света. И това е радост, която няма да приспи бдителността на народите.

Справочник на читателя

КИНО

Градски кина в окръга ще прожектират от 1 до 7 май следните филми: „Дети Солнца“, В. Гърново; „Пролетни буни“, Мисир; В. Гърново; „Мъжката режда“, Мисир; В. Гърново; „Ленинско небе“, Г. Оряховица; „Алко и Константин“, Свещов; „Кръвта на пътя“, М. Давидов; „Свещов: „Цялото на света“, В. Гърново; „Рък сменя“, М. Давидов; „Хр. Ботев“, Еленка; „Аз бях“, М. Давидов; „Черноморка“, М. Давидов; „Павелики“, М. Давидов; „Сам“, Хар. Стоянов; „Генерал“, Хар. Стоянов; „С теб искам да живея“, Хар. Стоянов.

ТЕАТЪР

Днес дългогодишен народен театър във В. Гърново ще постави „Слава и слава“ от Л. Димов.

ФУТБОЛ

За първото в „Б“ РФГ ще се състои следните срещи: днес: „Етар“, В. Гърново — „Минер“, Димитровград; „Балкан“, Габрово — „Ботев“, Враца; утре: „Волов“, Козловоград — „Локомотив“, Орхановица; „Академик“, Свищов — „Академик“, София; „Лобуджа“, Тобушкин — „Локомотив“, Ловеч; „Чавдар“, Б. Славяна — „Спартак“, Плевен; „Раковски“, Димитровград — „Г. Замов“, Сливен; „Арда“, Кърджали — „Левски“, Костенец. На следващия ден: „Славия“, София — „Левски“, София; „Славия“, София — „Левски“, София; „Славия“, София — „Левски“, София.

котва по-близо до кея. А проведането на диспечерските съвещания се преустрои по съветски опит, с което се постигна по-добър резултат.

Тази пролет с разцъфнали вънни и топли полъх на юга, тази първа пролет на Четвъртата петилетка, носи на своите криле скъпата крайдунавска дружба и трудовата слава на хората.

Тя напомня, че има на света едно дружно социалистическо семейство, градящо в мир и взаимопомощ светли бъднини не само за себе си, но и за цялото човечество.

Пълен

Скъпи наши трудови хора! Ние се опитахме да разкажем за мъжничко от васите дела през първата космическа пролет. Курсът, поет от нацията кораб, е верен. Кормчицата — нашата героична Българска комунистическа партия — никога не ще ни подведе. Пълен — напред, другари! С тая морска команда, с попълнен вятър, да се понесем с още по-бързи крачки напред, да литнем с крилата на космическата пролет, за да стане животът по-хубав от песен, за да бъде мир на Земята, за да се сбъднат докрай думите на Вапцаров:

„Как ще пеят птиците в житата!
Весели ще плуват във простора...
И ще се радват на труда си“

Написаха: А. Грозданова, Г. Грънчаров, Г. Попов, Г. Мусински, П. Кайнанов, Н. Генчев, М. Михайлов, П. Димитров, Ив. Трашлев, под редакцията на Хр. Консулов. Снимките направиха: Ив. Воденичаров, Н. Качаков, Г. Мусински, Гр. Попов, Т. Борисов, А. Грозданова.

ОП „Материално техническо снабдяване“ — Г. Оряховица

Колективът на ОП „Материално-техническо снабдяване“ — Горна Оряховица е класиран на второ място в страната в социалистическото съревнование за първото тримесечие.

По този случай административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДКМС

ПОЗДРАВЯВАМЕ колектива на предприемчивите, както и клиентите и доставчиците, които са съдействували активно за изпълнение на плана. Пожелаваме нови успехи в изпълнението на плана за материално-техническо снабдяване и весело посрещане и прекарване на бойния празник на труда и международната работническа солидарност.

ПЪРВИ МАЙ

17-ия тираж
5 ПЕТИЦИ
по 80.000 лв.
(В с. Бабово — Русенско и четири в София).

На смяна

В училище отново е шумно. Пролетното пробуждане, голямата новина за подвига на съветския човек, облетял Земята, събуждат въодствителност и радост у учениците. Те се скупчват, когато се заговори за майор Гагарин, завиват му, мечтаят да полетят и те в Космоса. Единадесетокласниците имат и друга тема. Тя е по-прозаична, но също така интересна. Изтекла е последната ученическа ваканция и броени дни ги делят от края на учебната година. Това, на което се срецоха преди около два месеца — да станат животновъди — събужда възбуждения, порождат мечти.

Техният почин, породен след Откритото писмо на дискусия, е вече известен не само в окръга. За тях писаха в „Народна младеж“ — ще заговорят по радиото. Наскоро преди ваканцията те се срещнаха пак със секретаря на Общинския партин комитет, с председателя на ТКЗС. Сред тях бяха младежи-животновъди. Те им разказаха за преодолените трудности, за радостта от постигнатите успехи. Познаваха, бяха чували за Йордан Билалов, Стурев, Т. Борисов. Сега ги видяха и те, без нагласа, по простичко, им разказаха как от една крава, която по-рано е давала 400 литра мляко, сега се издожда 2.830 литра.

в-к „БОРБА“
Стр. 6 бр. 52-53 от 29 IV 1961

В ИСТОРИЯТА има не малко страници, в които е описано посрещането на извъноткриватели. Посрещали са като победители Колумб и Магелан. Ликувайки, посрещнали и съветският народ своите прославени синове — първите герои на Съветския съюз летици и участници в челосинската епопея, екипажите на Валерий Чкалов и Михаил Грозов, прокарали въздушни пътища през Северния полюс в Америка, смелите паланинци. Пресни са в паметта на съвет-

ския народ откритите лица на четиримата съветски войници, издържали дуела с океанската стихия. Но такова всеобщо ликуване и възторг, каквото обхвана съветските хора, цялото човечество, когато радиото донесе до всички кътчета на светата „Човек — в Космоса!“ и когато този човек-герой се върна в Москва, досега не е имало! Вниманието на жителите на всички континенти, на хората от всички раси, социални убеждения и вероизповедания се съсредоточиха в една точка на нашата планета. И тази сияеща точка на земята къбло беше Москва.

Посрещането на героя-космонавт в Москва стана празник на младостта на XX-ия век. Значението на подвига на Юрий Гагарин е неизмеримо. Всички изведнаж разбраха, че на сегашното поколение предстои да прокара космически пътища до планетите, да ги застави да служат на човечеството. Не на ония, които в бурната октомврийска нощ шурмуваха Зимния дворец, не на героите от

Африка се пробужда

Вие ли танцувате народът в Акра — столицата на независимата африканска държава Гана. Оковите на колониализма се рушат. Африка се пробужда. Беше 28 африкански държави са независими.

По предложение на Н. С. Хрущов Общото събрание на ООН прие резолюция за осъждане и ликвидиране на колониализма.

На колониалистите това не

им се иска. Изгърват ли колоните, те изгърват милиарди печалби. Изчислено е, например, че в XX век англо-американско-белгийските монополисти са извлекли от Африка и то само южно от екватора минерални богатства за повече от 20 милиарда долара.

А в същото време африканците мрат от глад и епидемии. Продължителността на живота в повечето от страните

лиарда франка, докато по време на колониалното иго целият бюджет на страната възлизаше на 7 милиарда франка.

На такива дела е способен народ, който държи съдбините си в своите ръце. Затова така радостно танцуват свободните ганайци. Затова на Първи май ще празнуват с гордо вдигнати чела и освободилите се от колониализма африкански народи.

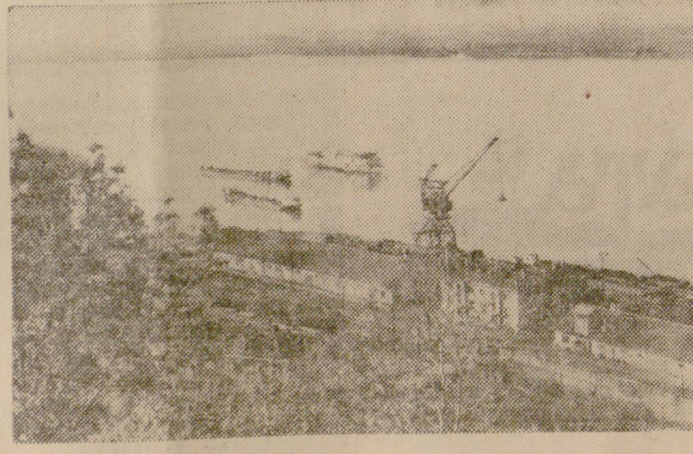
Често в квартирата на Йордан Мъжлекова, Анна Тодорова няколко девойки до късно не заспиват: решават задачи, развизват въпроси за зрелостния изпит.

Ще запъстрей сегашната зелена премяна, а днешните черни престилки девойките ще сменят с бели. В стопанските дворове на ТКЗС в Златарица, Горско Ново село, Родина и други околни селища животните ще имат нови гледачки. И не мислете, че те ще бъдат там по принуда! Че са се простили със своите мечти за повече образование! И Ст. Чакърова, и Анна Тодорова, и Ст. Вълева и още много ще постигнат това, защото те живеят с крилата на ведра космическа пролет.

Дружба

Щом дойде пролетта с разцъфнали вънни и топли полъх на юга погали къдрите, споменът за съветските приятели изгърва в съзнанието на българските плователи по големата река Дунав.

Пролетта спомена на старшина Йорданов шлеп 910003 Стефан Йорданов за съветските речни пристанища Рени и Измаил. И последното гостуване в Рени остави хубави дими. След едно тържество той, заедно с капитан Спасов от моторния

кораб „А. Кънчев“, морския Стоил и неговата жена, отидоха, както се казва, на чашка със съветски морска. И както винаги в такива случаи разговорът се насочваше към работата.

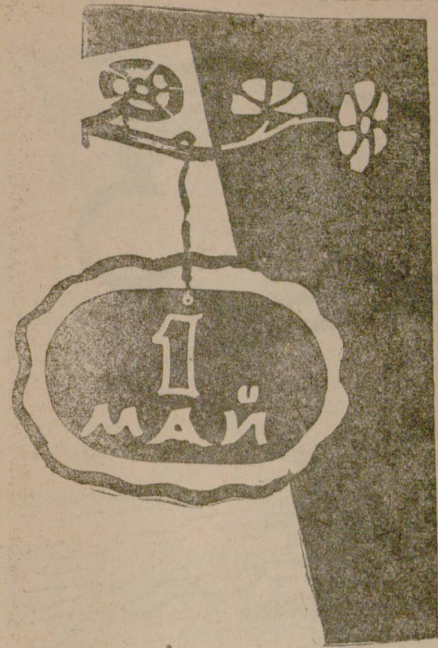
Старшина Йорданов си спомня всяка раздяла със съветските пристанища, където след преградите и полното махане на изпрашачите, шлеповите, натоварени с кокс или с някакви други товари, се отделят от нея.

Пролетта буди хубави спомени и у Димитър Митев — нормировчик на Свищовското пристанище. Десетдневното му гостуване за омайна на опит в съветските пристанища запечата завинаги в съзнанието му сърдечността и прекрасните души на съветските хора.

Всички, с които той е говорил, му казваха:

— На нас работата не ни тежи... И сега още звучат думите на най-добрия старши краковник от пристанището Рени, 28-годишния Иван Баирски:

— За мен работата е удоволствие. Ако ме оставиш в къщи, без работа ще полудея. Ако някой погледне от височината Свищовското пристанище, той непременно ще види високите кракове. На тях, по примера на съветските пристанищни работници, са въведени зъби на грайфера, с което се използва по-добре капацитета на машината. И в работката на корабите и шлеповите се чувствава съветският опит — за по-леко претоварване плователите съдове пускат

**Промислен комбинат
СВИЦОВ**

Скъпи работници, работнички, инженери, техници и служители,

Управлението, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДКМС при предприятието

Ви поздравяваме с ПЪРВИ МАЙ
Бойния празник на трудещите се от всички страни

От сърце Ви БЛАГОДАРИМ за положения съзнателен труд през първото тримесечие на т. г. и изпълнението на плана 128 на сто.

Желаем Ви нови успехи в труда и личния живот.

На Първи май ние ще манифестираме нашето единство и силност около Българската комунистическа партия. Нека обещаем в този тържествен ден, че задачите, които ни поставят Партията и Правителството, ще изпълним с чест и достойнство.

ДАП — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

Най-топли поздравления и най-искрени благопожелания отправя към всички свои шофьори, монтьори, инженери, техници и служители административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДКМС при предприятието по случай

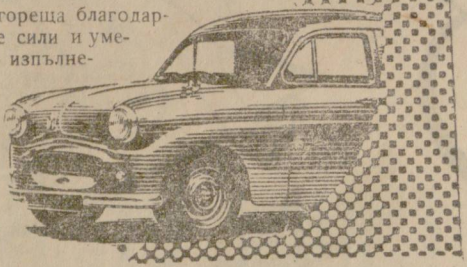
БОЙНИЯ ПРАЗНИК НА ТРУДА И МЕЖДУНАРОДНАТА РАБОТНИЧЕСКА СОЛИДАРНОСТ

★ Първи май ★

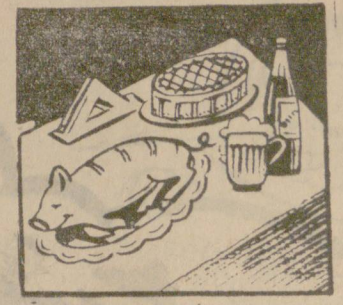
като им изказва гореща благодарност за положените сили и умения за предсрочно изпълнение на плана за първото тримесечие на т. г. по всички показатели и поетото обещание.

На тях и семействата им пожелава радостно посрещане и прекарване на празника.

Първомайски привет на многобройните клиенти на ДАП!

ГТП „Здрава храна“ — В. Търново

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДКМС при предприятието

ЧЕСТИТИМ БОЙНИЯ ПРАЗНИК НА ТРУДА ПЪРВИ МАЙ

на своите трудолюбиви работници и служители. На тях и семействата им желаем **РАДОСТ и ЩАСТИЕ** и още по-големи трудови успехи.

Ръководството на предприятието **ЧЕСТИТИ** празника на трудещите се — **ПЪРВИ МАЙ** и на своите многобройни клиенти от града и окръга, с пожелание за весело и щастливо прекарване на празника, като ги кани да посетят заведенията за обществено хранене: „Москва“, ресторант градината на историческия хълм „Царево“, сладкарница „Малина“ и др., където им предлага приятна отмора и избор от питателна храна, закуски напитки и др.

**Завод за малки радиоприемници
В. ТЪРНОВО**

Младият трудов колектив при завода посреща бойния празник на труда и международната работническа солидарност

с преизпълнение на плана и обещанието за първото тримесечие на 1961 година.

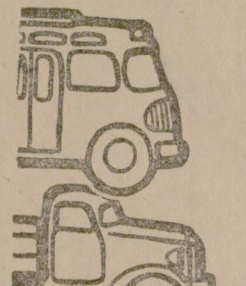
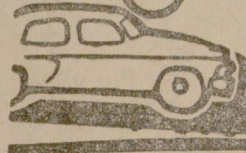
Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДКМС при завода изказва гореща благодарност на всички работници, инженерно-технически персонал и служителите, като им честитим

светлия празник на трудещите се ПЪРВИ МАЙ и им пожелаваме **ЗДРАВЕ, БОДРОСТ** и да заработят с нестихаш трудов ентузиазъм за още по-блестящи трудови успехи.

ДАП — КЛОН ЕЛЕНА

По случай бойния празник на труда и международната работническа солидарност

1 май

административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДКМС поздравяваме всички шофьори, работници и служители и многобройните си клиенти.

Цялото ръководство на клона изказва най-сърдечна благодарност на целия трудов колектив за постигнатите успехи през първото тримесечие на т. г.

Пожелаваме на колектива весело прекарване на празника, щастие в семействата и нови още по-големи трудови успехи.

Трудовият колектив при предприятието посреща

Бойния празник на труда и международната работническа солидарност

ПЪРВИ МАЙ

с изпълнение на плана за първото тримесечие на т. г. 105 на сто.

Приятен дълг е на административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДКМС да ПОЗДРАВЯТ всички работници, инженерно-технически персонал и служителите с постигнатата победа и им ЧЕСТИТ ПРАЗНИКА НА ТРУДА И МЕЖДУНАРОДНАТА РАБОТНИЧЕСКА СОЛИДАРНОСТ — ПЪРВИ МАЙ с пожелание за щастливо посрещане и прекарване на празника и да заработят с нестихаш трудов ентузиазъм, за преизпълнение на плана за 1961 г. — гаранция за разцвета на скупата ни Родина.

Ръководството на предприятието

честити празника

и на всички свои кооператори, кооператорки и механизатори и своите многобройни клиенти с пожелание за нови успехи в борбата за преизпълнение на плановете за 1961 година.

Т. С. РАДИЕВ

ГТП „Нармаг“ — В. Търново

Ръководството на предприятието

честити бойния празник на труда 1 МАЙ

на своите търговски работници и служители и многобройните си клиенти от града и окръга с пожелание за радостно и щастливо прекарване на празника.

По случай празника в магазините на предприятието са доставени богат избор различни десени модни дамски, мъжки и детски готови облекла, нови модели обувки, трикотаж, тъкани, домашни потреби **КИТАЙСКИ, ШЕВНИ МАШИНИ, ВЕЛОСИПЕДИ И МНОГО ДРУГИ.**

1 май

ДЗС — Горна Оряховица

по случай Празника на труда и международната работническа солидарност **1 май**

административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДКМС

поздравяваме

първенците, работниците работничките, специалистите и служителите при стопанството. От все сърце им желаем крепки сили и здраве, весело и щастливо прекарване на празника.

Нека големият международен празник вдъхнови целия трудов колектив за нови и още по-големи трудови победи в борбата за виски добиви от полето и висока продуктивност от животновъдството — гаранция за разцвета на скупата ни родина.

Д.З.ЗАВОДИ

Горна Оряховица

Героичният трудов колектив при Завода посреща деня на международната работническа солидарност **ПЪРВИ МАЙ** с високи трудови победи. Той изпълни производствения план за първото тримесечие на т. г. **129 на сто**, а плана за производителността на труда **111 на сто.**

Управлението на Завода, заводският партиен комитет, заводският профкомитет и заводският комитет на ДКМС **ПОЗДРАВЯВАМЕ ОТ СЪРЦЕ** работничките, работниците, инженерите, техниците и служителите от основните и спомагателните цехове на Завода и им

ЧЕСТИТИМ СВЕТЛИЯ ПРАЗНИК НА МЕЖДУНАРОДНАТА РАБОТНИЧЕСКА СОЛИДАРНОСТ

Първи май

като им пожелаваме здраве и бодрост, сили, щастливо прекарване на празника и още по-блестящи трудови успехи.

Ръководството на Завода отправя горещи първомайски поздрав на всички кооператори, кооператорки, селскостопански специалисти и ръководители от ТКЗС във В. Търновски окръг с пожелание радостно да посрещнат

бойния празник на труда — Първи май и да заработят с още по-голяма енергия за отглеждане на богата реколта захарно цвекло през настоящата година.

В. БОРБА

Стр. 7. бр. 52-53 от 29. IV. 1961

Рисулки: Н. ЦОНЧЕВ

П. БОРСОВА

ОТКАКТО СЕ ПОМНИ, нашият Стършел никога не е преживявал такъв възторг, такова вълнение! В неговото кораво сърце не остана нито капка злъч и той напусна работната си площадка и яхна едно розово облаче. Жилата му този ден останаха из канцеларните, цеховите, блоковете, за да бъдат мили спомени у тия, които имат някакви си греховци. Сега е време за радост! Гагарин лети в Космоса. В Куба империалистите лдоха дяк, какъвто им се полагаше.

Трудовите хора в окръга посрещат големия празник с изтънчен четиримесечен план. Първи май иде!

Хайде на екскурзия! Край розовото облаче на Стършел преминава с най-голяма скорост празничният космически кораб на най-добрите. Той е взел отличен старт, двигателите му работят с най-добро гориво и по всички личи, че да се возиш на него е много приятно. Обаче това е особенна чест, която не се пада то-

ку тъй. Почетният лозунг е развяван от стопанството в Поликраище, което има високи трудови успехи. Не пада по-долу и ТКЗС Ресен. По пролетните кампании то си каза тежката дума и сега криви калпак. Добре се чувствуват и кооператорите от Павликени, те също са горе и доволно се усмихват, сякаш искат да ни кажат: „Граждани сме, ама и от селскостопанските работи разбираме!“ На дамите е оказано необходимото уважение. За тях в кабината на кораба са създадени всички условия за приятна и полезна разходка. Те, Овча могила и Морава, са щастливи, защото тази година цената им нарасна още повече! Работни момци!

А горе, този, който лежи по корем и блажено си почива, е заводът за малки радиоприемници във В. Търново. Макар и първолак, той получи най-добра бележка по производителност на труда. Сега е включил радиоприемника собствено производство и слуша мача „Етър“ — „Ботев“. Брада. Като внимателен кавалер, той е озвучил и кабината, за да слушат и другите, които имат добри бележки по горната дисциплина. Вероятно там се намират ТПК „Росица“ — Павликени, ДИП

„Строителни материали“ — В. Търново, Промкомбината в Елена и др.

На един от стабилизаторите на ракетата се е разположил Държавният месокомбинат във В. Търново. Той е заслужил тази екскурзия.

От втория прозорец наднича ДИП „Васил Коларов“. Не са малко тия, които му завиждат, защото той се вози в първа класа. А в първа класа се допускат само ония, които имат първокачествена продукция. Между най-добрите отгоре е заел място и Машиностроителният завод „Червена звезда“. Обаче вместо да се наслаждава от космическите красоти, неспокойният пътник със специална лупа изследва конструкцията на ракетата. Като специалист по икономите на метал и олекотяването на машините, струва му се, че и тук може да се направи нещо.

Дотук всичко е добре, ракетата е влязла в първомайската си орбита и шествува из Космоса. Обаче над част от пътниците е надвиснала сериозна опасност. Те не са удостоени с честта да се возят на ракетата и затова висят на опашката. Между тях са ДИП „Елба“ — Елена, Държавен месокомбинат — Г. Оряховица и

други, които са позакъсали с изпълнението на производствената програма и с производствеността на труда. Имат само две възможности. Или да понапрегат сили и да се изкачат при най-добрите, или да се отърват и полетят надолу.

Ракетата лети към чудните светове на изобилието. Тя преминава край Млечния път, А там (във ляво) действа междупланетната млечна станция. Обаче горивото не се раздава случайно. Най-първо се разпределя кой какво е произвел там долу на Земята. Затова Морава, Павликени Овча могила, Поликраище, Долна Оряховица и др. се ползват с предимство. Те първи зареждат от скъпоценното гориво, което ще им осигури безпрепятствен полет по траекторията, начертана от Пленума на ЦК на БКП по селското стопанство. Зле се чувствуват космонавтите Козловец, Балван и Ореш. Горките! Дадени им са бебрончката, а те са възрастни мъже и искат пълна дажба гориво. Какво да се направи! Кой каквото е заслужил, т. е. изработил.

„Сатурн“ е в особена премяна. Неговият пръстен е превърнат в танцова площадка,

където самодейните колективи от окръга подготвят изнасянето на окръжния преглед. Това е приятна работа, тъй като най-после ще се види какво е направено през зимата. А трудът за празника не е бил малък. Самодейците от Павликени, Овча могила, Бугово, Лисковец и Килифарево са делили от почивката и съня си, за да ни създават културни развлечения.

Лошо е самочувствието на хоровите състави, защото някои от тях боледуват (може би от грип) и няма да пеят. В замяна на това пък ще се посмеем. Естрадио-сатиричните състави пак се разпореждат.

В дясно съзвездие „Квака“ е в трудово напрежение. Край него съзвездие стопанствата от Асеново, Джулоница и Масларево са уредили дежурства и търпеливо чакат дано се измъти нещо, обаче ясно е, че нищо няма да стане, тъй като те не знаят правилата за увеличаване на яйцедобива. Би трябвало да се поучат от Павликени, Ореш. Поликраище, Овча могила, които смело овладяват Космоса и по този показател.

По-долу в центъра, ракетата на Строителната организация се движи по трудна траекто-

рия. Ясно е, че ракетата е остаряла конструкция, тъй като мъчно обслужва отделните обекти, които бързо се увеличават. По всичко личи, че трябва да се положат повече усилия, за да се изведе тази ракета в необходимата орбита, тъй като тя заема много важно място в Космоса.

Изстреляният от нашия окръг спортен космически кораб „Етър“ — Търново не можеше да излети много нависоко и се зарея някъде долу в левия ъгъл. „Академик“ от Свищов се движи в съвсем долните слоеве на атмосферата и е затрозен от опасността изгаряне, затова и не се вижда. По-големи надежди подхранва „Локомотив“, но след равния мач с „Балкан“ — Габрово, той не може да се покаже пред хората. Единствено „Етър“ прави някакви демонстрации на летене по непроменяема орбита. А планетата десет не стояла много далеко, както казват от съзвездие на отпадналите!

А най-долу в стартово положение стои превозно средство, за което някои мислят, че е съвременна ракета. С нея се опитват да покорят висините и ДИП „Вагранка“ Павликени. Това надали ще стане, защото те от собствен опит знаят, че

с остаряла техника, далеко не се отива. Затова напоследък рационализаторите на тоза предприятие се размърдаха и започнаха да оглеждат ракетата от всички страни. По този случай — браво!

Голям интерес предизвиква обаче новата марка космически кораб, разположен в долния десен ъгъл. След решението на Пленума на ЦК на БКП по въпросите на селското стопанство, той безсъмнено ще стане най-удобният за полет нагоре. Минатата година с него стопанствата от Павликени, Ресен и Камен достигнаха значителни височини. Тази година ще бъде направен още по-решителен опит. Този кораб изисква повече вода, а някои стопанства я чакат да дойде само отгоре и понякога остават на „сухо“!

— Точно така! — потвърждават и космонавтите от Долна Оряховица, Страхилово и Морава, които уверено летят на своите цвеклоракети. — За новите кораби са необходими повече грижи!

Хубав празник! За него слънцето грее най-хубаво и небето синее най-ясно и радостно! Ура!

Д. ХЕМУСКИ